

такывы приготовленія, кои-то другы пѣть не сѫ ста-
вали; той душаше: »въ тоя бой трѣба или да загынѣ
или да прѣвземѣ Цариградъ«. И така събра не само
Бѣлгари, нѣ и Авары и Славяны; направи много стѣ-
нобитни и други потрѣбни орждія за бой, а за прѣна-
сяніе-то имъ ся приготвиха 5000 кола (815 г.). Всичко
бѣше готово и Царь-тъ бѣ вече въ чиаса да тръгне за
Цариградъ, когото намѣряваше да прѣвземе откамъ
Влахернскѣ-тѣ странѣ; нѣ ненадѣйна болѣсть го
въепрѣ отъ пѣть: тя го хвьри на лѣгло, разслаби го
много и слѣдъ малко врѣмѧ прѣкъса живота му на 1-ї
Априліа. Нѣгова-та смърть причини неутѣшилъ
скѣрбъ въ сърдца-та на всички Бѣлгари; цѣлый на-
родъ много врѣмѧ оплаква и жали великыя си царь и
добрый отецъ Крума. Въ това врѣмѧ, колкото Бѣл-
гаре-ти ся ужялихѣ, толкова повече Гърци-ти ся зара-
двахѣ и развеселихѣ; Цареграждане-ти отъ радость
бѣхѣ си направили прикасъ, че ужъ кога былъ Бѣл-
гарскій Царь въ сѣтни чиасове, Ангели отъ небе-то
извѣстили на онъя Гърци, що бѣхѣ отишъ съ фло-
тѣ-тѣ по Черно море на Бѣлгариѣ, какво языческій
царь умира, та да ся радвать Христіане-ти. Крумъ
остави двама наследници, Докума и Цока.

ДОКУМЪ.

Когато наследи Докумъ Бащина си прѣстолъ,
на Гърци-ты ся искаше да направить миръ съ Бѣл-
гары-ты, та имъ го и прѣложихѣ; нѣ новый
Царь имъ го отказалъ: защото немысляше по-малко
отъ своя прѣдшественникъ за отмѣщеніе на непрія-